

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

30M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 750**—, z odnośnieniem do domu **M 780**—, Zamiejscowa **M 850**—, Zagranicą **M 1000**—.

Nr. 169. — Rok V. Kraków, sobota 24 czerwca 1922 r. Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Aeroplanem naokoło świata.

Któż z nas w młodych latach nie czytał podróży Vernego, nie zachwycił się jego fantastycznymi opowieściami o tajemniczych głębiach oceanu, wnętrza ziemi, nieprzebytych dżungli afrykańskich, i któż z nas nie śnił potem jak o jakichś niedościgłych marzeniach o takich podróżach czy to łodzią podwodną, czy aeroplanem naokoło świata, do bieguna, czy też w chryżym pocisku płynąć wśród przestworzy ku tarczy księżyca czy Marsa?

Wszystko to były tylko marzenia, ale aż nie obejrzelśmy się, jak fantazyje te zacięły się i przeobiekły w czyn realny. Łódź podwodna, aeroplan — to rzeczy dziś już zbyt dobrze znane. Niedawno czytaliśmy o wyprawie do bieguna północnego aeroplanem a obecnie szpalty dzienników rozgłaszają znow sławę angielskiego majora Blake, który podejmuje się podróży aeroplanem naokoło świata.

Rycina nasza przedstawia właśnie dzielnego majora Blake przed odlotem z Londynu w otoczeniu żony, córki i ulubionego czarnego kota, który usiadł mu na ramieniu.

Jakiego nam trzeba gabinetu?

W chwili, gdy układy o skład przyszłego gabinetu są w pełnym toku, społeczeństwo polskie powinno dać wyraz temu, jaki pragnie mieć przy szły rząd. **Ustawiczne zmiany ministrów na wszystkich stanowiskach**, co u nas zdarza się po każdym przesileniu, to rzecz niewidziana w żadnym **praworządym państwie**. W każdym bowiem państwie istnieje troska o ciągłość i planowość pracy, zwłaszcza w polityce zewnętrznej i wewnętrznej.

U NAS NATOMIAST JEST ZUPEŁNY BRAK CIĄGŁOŚCI I PLANOWOŚCI PRACY.

Bezplanowość i dorywczość znamionują naszą politykę zewnętrzną i wewnętrzną, które też naraziły nas na nieobliczalne straty moralne i materialne. Dlatego hasłem naszym powinno być dążenie do utrzymania ciągłości pracy w tych resortach ministerialnych, które zdołały zdobyć sobie zaufanie kraju i zagranicy.

Dzięki umiarkowanemu wystąpieniu ministra Skirmunta, **Polska zdołała przekonać Europę, że nie pragnie nowej wojny**, ale że prowadzi politykę pokojową. Byłoby niepowetowaną naszą stratą, gdyby na stanowisko ministra spraw zagranicznych wszedł człowiek, któryby zerwał linie pokojowej polityki.

MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH MOŻE BYĆ TYLKO CZŁOWIEK, KTÓRY BĘDZIE PROWADZIŁ DALEJ POLITYKĘ POKOJOWĄ.

Również w zakresie polityki finansowej potrzeba nam tej samej ciągłości i planowości, jaką odznaczał się minister Michalski i posiadał zaufanie zagranicy, potrzebne do uzyskania pożyczek.

Najtrudniejszy wybór stanowi sprawa obsadzenia ministerstwa spraw wewnętrznych, które dotąd nigdy jeszcze nie spoczywało w rękach fachowców. Na stanowisku tem powinien, — ze względu na zbliżające się wybory — znaleźć się człowiek nie tylko fachowy, ale energiczny, nie zaangażowany partyjnie, dający gwarancję, że będzie przedewszystkiem stał na straży prawa i dobra całego państwa, a nie jego poszczególnych stronnictw.

Resort ministerstwa handlu i przemysłu, kolei, sprawiedliwości, poczt i telegrafów, zdrowia publicznego, winien dostać się w ręce wytrawnych fachowców.

Ministerstwo oświaty, zaniedbane przez rządy polityków-demagogów, albo — jak w czasie ostatnim, — nieobsadzone wcale, winno mieć człowieka o dużej kulturze umysłowej, a przytem znanego ze swej oświatowej, narodowej i pedagogicznej działalności.

CZAS SKOŃCZYĆ NA TEM POLU ZE WSZYSTKIMI „NIEDOKOŃCZONYMI” I „NIEEGZAMINOWANYMI”!

Ministerstwo rolnictwa stało się od dłuższego czasu monopolem partii chłopskiej, która obsadza równocześnie Główny Urząd Ziemski, — jak się pokazało, — w najniefortunniejszy sposób. Łączenie tych dwóch instytucji w rękach jednej grupy stronnictw jest nadwyżężeniem równowagi, która na tem polu jedynie gwarantuje utrzymanie zasady sprawiedliwości.

Ministerstwa ochrony pracy i robót publicznych obsadzone są również wyłącznie wpływami stronnictw robotniczych, jak gdyby te sprawy nie należały do całego Sejmu i społeczeństwa, ale były przywilejem pewnych skrajnych grup partyjnych. Domagamy się przeto zerwania z tym fatalnym zwyczajem, który szkodliwie odbija się na interesach całego państwa.

Partye robotnicze powinny się przekonać, że oba te ministerstwa nie mogą być premiami za

Targ o teki ministeryjne.

Rokowania poufne między klubami lewicowymi i centrowymi.

(Telefonem od korespondenta „Gońca Krakowskiego”).

Warszawa, 22 czerwca.

W ciągu całego wczorajszego dnia toczyły się w kuloarach sejmowych poufne pertraktacje między stronnictwami lewicowymi i centrowymi. Pertraktacje prowadzone były pod natchnieniem Bełwederu i miały na celu

utworzenie gabinetu parlamentarnego o charakterze centrowo-lewicowym.

Wedle naszych informacji, omawiano wysunięcie na premiera piastowca posła Dąbskiego. Ponadto zażądali dla siebie piastowcy teki ministra spraw wewnętrznych i prezesury Głównego Urzędu Ziemskiego.

Na ministra spraw zagranicznych zaproponowali piastowcy posła w Bukareszcie Władysława Skrzyńskiego.

Z poprzedniego gabinetu zostałyby minister skarbu Michalski,

którego piastowcy obawiają się usunąć, mimo, że są z niego bardzo niezadowoleni.

W sprawie takiego gabinetu toczyły się narady między Witosem, Skulskim, Rossetem i Barlickim. Wybitnie popiera taką koncepcję gabinetową Klub Pracy Konstytucyjnej przez posła Federowicza.

Socjaliści odmówili udziału w takim gabinecie

ale, równocześnie zgodzili się dać mu nieobowiązujące poparcie.

Stapińszczycy wahają się

i prawdopodobnie odmówią tej koncepcji swojego poparcia gdyż chcą przed wyborami mieć wolną rękę w agitacji.

Kompromis w sprawie ordynacji wyborczej.

(Tel. wł. „Gońca Krakowskiego”).

Warszawa, 22 czerwca.

Wczoraj odbyło się posiedzenie przedstawicieli wszystkich stronnictw sejmowych, na którym

DOSZŁO DO KOMPROMISU W SPRAWIE SEJMOWEJ ORDYNACJI WYBORCZEJ.

Główne wytyczne kompromisu polegają na tem, że:

1) liczba posłów do Sejmu będzie powiększona o 24, czyli przyszły Sejm będzie liczył ogółem 432 posłów.

2) Powiększenie liczby mandatów nastąpi w okręgach wyborczych czysto polskich.

3) Warunkiem, pod jakim stronnictwa korzystać będą mogły z listy państwowej będzie ogólna liczba głosów, jaką dane stronnictwo otrzyma w całym państwie, z tem jednak zastrzeżeniem, że żadne stronnictwo nie będzie mogło otrzymać z listy państwowej więcej mandatów aniżeli ich otrzymało z wyborów w okręgach.

4) Prawo do udziału w listach państwowych mają tylko te stronnictwa, które przeprowadzą swoich kandydatów przynajmniej w 6 różnych okręgach wyborczych.

popieranie chwilowego rządu, ale że są one organami rządu, czuwającymi nad całą sprawą robotniczych dla uzgodnienia ich z potrzebami państwa.

Taki więc rząd potrzebny jest Polsce w chwili obecnej, który
**DA GWARANTYĘ POLITYKI POKOJOWEJ,
OKAŻE CIĄGŁOŚĆ I PLANOWOŚĆ PRACY.**

**PRZESTRZEGAĆ BĘDZIE W POLITYCE WŁ-
WNETRZNEJ ZASADY RÓWNOWAGI SIŁ
SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ.**

Narodowa Partya Robotnicza zamierza złożyć mandaty.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Warszawa, 22 czerwca. Na posiedzeniu Klubu sejmowego Narod. Partya Robotniczej omawiano wczoraj dziwne zygzyki, po jakich toczy się obecne przesilenie gabinetowe. Ustalono, że jest ono z punktu widzenia państwowego jak najbardziej szkodliwe i oświadczone się większością głosów za tem, ażeby złożyć mandaty do Sejmu i odwołać się w ten sposób do społeczeństwa.

Uchwały nie powzięto, gdyż postanowiono poddać sprawę rozstrzygnięciu Rady Naczelnej stronnictwa.

Zamiar ten jest bardzo charakterystyczny, o ile go połączymy z manifestacją mieszkańców Warszawy, o czym na innym miejscu.

Warszawa wyjdzie cała na ulice!

(Telefonem od własnego korespondenta)

Warszawa, 22 czerwca. Dziś w piątek wezwana jest cała ludność stolicy państwa do wyjścia o godzinie 8 wieczorem na ulice do zaprotestowania przeciw przesileniu, prowadzącemu państwo do katastrofy. Wobec ogólnego rozgoryczenia społeczeństwa spodziewają się, że protest stolicy przybierze rozmiary potężnej demonstracji całego narodu przeciwko lekkomyślnej grze politycznej lewicy.

Odbędzie się mianowicie w ogrodzie przy ul. Foksal wielki wiec, na którym przemawiać będą: przybywający w tym dniu do Warszawy poseł Wojciech Korfanty, redaktor Władysław Racki, p. Stanisław Stroński i poseł Jan Zamorski.

A państwo niszczyje...

Warszawa (tel. wł.). Wczoraj po południu prezydent Ponikowski przyjęty został przez Naczelnika Państwa i zdawał mu sprawozdanie z trudności, jakie powstały w załatwianiu ważnych spraw państwowych w związku z przesileniem rządowym.

Francya przeciw przesileniu.

Warszawa (tel. wł.). Dzisiejsza „Gazeta Warszawska” otrzymała następującą depezę od swego korespondenta z Paryża:

„Francuskie koła miarodajne z wielkim spokojem i dyskrecją obserwowwały dotychczasowy nasz neurasteniczny kryzys ministeryalny. Prasa przez sympatyę dla Polski nie rozmazywała przykrych stosunków wewnętrznych, jakie kryzys uwypuklił.

Z ulgą jednak dowiedziano się w Paryżu, że Sejm polecił p. Przanowskiemu uformowanie nowego rządu, atoli następne doniesienie, że wobec opozycji lewicy p. Przanowski z misji zrezygnował, wywarło tu wrażenie jak najgorsze.

Pewien wybitny polityk oświadczył mi dziś w parlamencie: „Teraz już nic nie rozumiem; wasz Sejm poleca p. Przanowskiemu formowanie rządu 299 głosami przeciw 98, a więc większością 2 trzecich, poczem dowiadujemy się, że z powodu opozycji lewicy p. Przanowski zrezygnował.

Czy Polska chciałaby wrócić do najgorszych tradycji 17 go wieku, do smutnej pamięci liberum veto?

Polsce za granicą, — kończył nasz rozmówca, — nic więcej nie szkodzi, jak jej zamęt wewnętrzny“.

Komisya Główna poważnie zagrożona!

(Telefon własny „Gońca Krakowskiego“)

Warszawa, 22 czerwca. Jak już wczoraj donosiliśmy, rozpoczęli socjaliści gwałtowną akcję, zmierzającą do obalenia uchwał sejmowych z dnia 16 i 17 b. m., w myśl których została utworzona Komisya Główna, na którą przelana została inicjatywa tworzenia rządu. Ponieważ oznacza to, że Sejm staje w sprawach tworzenia rządu na pierwszym miejscu przed Naczelnikiem Państwa, rozpoczęli socjaliści gwałtowną akcję, ażeby stan ten zmienić w kierunku przeciwnym, odebrać inicjatywę Sejmowi, a oddać ją Naczelnikowi Państwa.

W ostatniej chwili stanęli po stronie socjalistów, oprócz Piastowców, także Klub Skulskiego (Zjedn. Lud. Narod.) i mieszczan ski, a mobilizacja odbywa się dalej energicznie.

Skutkiem tego istnienie Komisji Głównej jest w tej chwili bardzo poważnie zagrożone, zwłaszcza o ileby doszło do porozumienia całkowitego stronnictw centrowych z lewicowem.

Zemsta p. Bryla.

Warszawa (Tel. wł.) Dziś miało się odbyć posiedzenie komisji przemysłowo-handlowej w sprawach pilnych i dużego znaczenia, jednakże nie doszło ono do skutku, a to z powodu protestu posła Bryla, niszczącego się za to, że próba zwołania przezeń komisji w sprawie walki z

lichwą, na której miały być opracowane przepisy wygodne dla właścian handlujących artykułami żywności, nie udała się.

P. Jastrzębski kandydatem rodziny Natansonów.

Warszawa (Tel. wł.) Dowiadujemy się, że znana warszawska rodzina bankierów Natansonów wysuwa na ministra skarbu Rzplitej p. Jastrzębskiego, który z polecenia i z protekcji tejże rodziny bankierskiej jeździł jako jeden z ekspertów polskich do Genui. Obecnie zaś wbrew stanowczej i zaprotokołowanej na Radzie ministrów opozycji ministra skarbu, pojechał jako delegat finansowy Polski na konferencję rzeczoznawców do Hagi.

Naczelnik państwa 4 lipca wyjedzie do Bukaresztu.

Warszawa (Tel. wł.) W kołach politycznych twierdzą, że Naczelnik Państwa ma wyjechać do Bukaresztu dnia 4 lipca i zabawi tam 4 dni. Wyjazd jego do Belgradu nie jest na razie aktualny.

W sprawie sowieckiej noty o rozbrojeniach.

Warszawa (Tel. wł.). Minister spraw zagranicznych Skirmunt odbył dziś konferencję z posłem estońskim w sprawie noty rządu sowieckiego o rozbrojeniach. W tej samej sprawie konferował również dziś z posłem lotewskim.

„Manewry“ sowieckie

Paryż (PAT) Radio „Times“ dowiaduje się, że armia czerwona ma odbyć w najbliższych miesiącach wielkie manewry w okolicy Smoleńska i Bjajowa. Komisya finansowa sowiecka wystąpiła przeciw temu, oraz przeciw dalszym projektom Trockiego, aby manewry odbyć także na Ukrainie oraz odbyć manewry floty bałtyckiej.

Lwów (A. W.) Korespondent „Gazety Codziennej“ z pogranicza polsko-ukraińskiego donosi o źródłach miarodajnych, że rząd sowiecki w myśl umowy zawartej z Petruszewiczem w ostatnich dniach znacznie wzmocnił akcję tworzenia nowych oddziałów czerwonej armii, złożonych w 50 proc. z obywateli Rzeczypospolitej polskiej. Pierwszy korpus kawalerii czerwonej rozlokowany o jakie 50 klm. od granicy galicyjskiej, liczący około 800 kawalerzystów, składa się w 40 do 50 proc. z Ukraińców wschodnio-galicyjskich werbowanych przez tzw. halicki komitet, 24 dywizya piechoty sowieckiej, stojąca również w pobliżu granicy polskiej ma w swoim składzie galicyjskich Ukraińców, oraz dwa pułki lubelskie, które są złożone również z Polaków jeńców, wziętych przez bolszewików do niewoli w okolicy Lublina w roku 1920.

Niemcy obsadzają część Górnego Śląska.

Katowice. (AW). W poniedziałek 26 bm. wejda wojska niemieckie do Oleśna, dnia 29 do Koźla, dnia 4 lipca do Gliwic, Bytomia, Zabrzeża i Raciborza, 9 lipca do Strzelca a 10 do Opola.

Katowice. (PAT). Biuro Wolfa donosi, że wojska alianckie opuszczają jutro Głubczyce. Jednocześnie miasto i powiat głubczycki przechodzą pod władzę niemiecką.

Odszkodowanie za powstanie górnośląskie.

Warszawa. (Tel. wł.) Warszawskie kółka polityczne otrzymały wiadomość, że Rada ambasadorów poleciła, by przedłożyć jej memoriał w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone przez powstanie górnośląskie.

Szkoda niemieckiej części Górnego Śląska została oceniona przez rząd niemiecki na 4 miliardy marek.

Warszawa. (Tel. wł.) Nadeszła tu wiadomość, że komisja międzysojusznicza rozporządziła, że odszkodowanie za zabitych i rannych żołnierzy włoskich na Górnym Śląsku ma być zapłacone z funduszy krajowych Górnego Śląska.

Posiedzenie górnośląskiej Komisji mieszanej.

Katowice (PAT) Dnia 22 bm. odbyło się w Katowicach konstytuujące posiedzenie Komisji mieszanej dla G. Śląska. Z brali się pp. dr Calonder, prof. dr Kreckenbeck oraz delegaci rządów polskiego i niemieckiego.

Posiedzenie odbyło się w gabinecie wojewody Rymera. Po wzajemnym zbadaniu pełnomocnictw przez p. Kęszyckiego i dra Lewalda, przemówił pierwszy konsul generalny Kęszycki następnie delegat niem. dr Lewald.

„Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz...”

Katowice. (AW). Niemiecki komitet obrony dla spraw mniejszości narodowej na polskiej części Górnego Śląska wystosował do woj. Rymera protest, z powodu tego, iż na gmachu szkoły ludowej w Mysłowicach, **nieznana ręka napisała „Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz i dzieci nam germanił”.** Niemcy upatrują w tym napisie **zlekceważenie praw obrony mniejszości narodowej (!)** i twierdzą, że słowa te **sprzeciwiają się traktatowi w Genewie.**

Słowacy wyrażają sympatyę dla Polski.

Praga. (AW). Na dzisiejszym posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego przyjęto w pierwszym czytaniu traktat handlowy zawarty z Polską 20 paźdz. 1921. W czasie debaty przeczytał ks. **Hlinka oświadczenie, stwierdzające wielką sympatyę dla Polski** i wyraził nadzieję, iż ze względu na te sympatyę zechcą Słowacy **usunąć wszelkie istniejące spory, w sposób przyjacielski a mianowicie spory odnoszące się do Spisza, Orawy i Jaworzyny.** Ks. Hlinka podkreślił przy tem, że sprawy te załatwili Czesi bez pytania się o zdanie Słowaków, do których ziemie te należą. W dalszym ciągu przyszło do gwałtownych starć między posłami czeskimi a słowackimi z powodu cenzury na Słowaczyźnie i z powodu zdemolowania redakcji „Słowaka”.

Lwowska akademia eksportowa.

Lwów. (Tel. wł.) W sprawie Akademii eksportowej we Lwowie dowiadujemy się, iż komitet organizacyjny dla założenia Akademii eksportowej we Lwowie składa się z prezydenta Izby handlowej i przemysłowej Leopolda Baczewskiego i wiceprezydenta Ludwika Winiarza, dra Karola Trawińskiego, star. referenta Ryszarda Ditricha, tutejszego wizytatora szkół radcy Antoniego Pawłowskiego, profesora dra E. Romera, prof. dra Aleksandra Dolińskiego i prof. dra Kazimierza Petyniaka-Saneckiego.

Szkola będzie nosić nazwę: **„Wysza szkoła dla handlu zagranicznego we Lwowie”** i zostanie otwarta z dniem 1 października. Rektorat tymczasowy szkoły, powierzyła Izba handlowa i przemysłowa radcy Antoniemu **Pawłowskiemu,** który udzielać będzie wszelkich informacji odnoszących się do Zakładu, w gmachu szkoły przy ul. Pułarda 5. I. p. (Instytut technologiczny).

Reforma finansów Austrii.

Wiedeń (PAT) Min. skarbu Segur wniósł projekt rządowy dotyczący nowego planu finansowego, który opiera się na na zasadach przeprowadzenia **oszczędności, redukcji urzędów i sanacji przedsiębiorstw państwowych, podwyższenia dochodów z monopolu i podatków, zaprowadzenia nowych podatków.** Oszczędności i skreślenia budżetowe przyniosą około 50 miliardów. Reforma podatkowa około 200 miliardów, reszta deficytu zaś ma być pokryta pożyczką wewnętrzną.

Min. Segur oświadczył uroczystie w imieniu rządu, iż banknoty nowego banku puszczone będą w obieg dopiero wtedy, kiedy będą one miały całkowite pokrycie w złocie, lub w dewizach. **O zamianie not lub dewaluacji niema mowy.** Rząd jest zdecydowany podjąć **rewizję budżetu państwowego** w tym kierunku, że przeprowadzi **redukcję urzędów i funkcjonariuszy państwowych we wysokości 10—15 proc.,** oraz odda kapitałowi prywatnemu przedsiębiorstwa państwowe pracujące z **deficytem.**

Zamordowanie marszałka Wilsona.

Nacz. wódz angielski zabity przez dwu nieznanymi sprawców

Londyn. (PAT). Reuter. W Izbie gmin zakonował Chamberlain, że **dwaj uzbrojeni mężczyźni wtargnęli do mieszkania marszałka polnego Wilsona i zabili go** wystrzałami z rewolwerów. Trzech policyantów zostało rannych. **Na znak żałoby posiedzenie zamknięto.**

(Marszałek Wilson był obok Haigha najwybitniejszą postacią wojskową Anglii w czasie wielkiej wojny. Sprawował przez dłuższy czas szefostwo sztabu, poczem został naczelny dowódcą siły zbrojnej. Zabójstwo tego znakomitego wodza jest jednym z charakterystycznych momentów wewnętrznego przesilenia, jakie obec-

nie przeżywa imperium brytyjskie).

Londyn. (PAT) Reuter. Dzienniki donoszą, że marszałek polny Wilson powrócił dorożką samochodową do domu. **Przed domem strzeliło do niego dwóch ludzi z rewolwerów.** Wilson pochylił się i uniknął kul. Wyskoczywszy następnie z samochodu, pobiegł szybko po schodach do bramy wejściowej domu. **Tu zatrzymał się, otwierając zamek i w tej właśnie chwili ugodziła go kula rewolwerowa w głowę.** Marszałek załamywał się na miejscu, stoczył się po schodach na ulicę.

Tajna konwencja francusko-rumuńska

Bukareszt (A. W.) Pismo „Adverul” donosi, iż przyszło do zawarcia tajnej konwencji wojskowej między Francją a Rumunią przeciw Rosji sowieckiej. Francja miała zobowiązać się na mocy tej konwencji do uzbrojenia Rumunii na wypadek ataku ze strony sowieckiej.

Jeszcze jedna choroba Lenina.

Hanower (PAT) Radio. Według prywatnych informacji jednego z przybocznych lekarzy Lenina, **cierpi on na wyschnięcie mleczna pęcherzowego.**

Ufjeli się nie mylimy w obliczeniach, jest to już przynajmniej dwudziesta z rzędu choroba, którą

urzędowe źródła rosyjskie przypisują Leninowi. Nie ulega wątpliwości, że gdyby na kuli ziemskiej znalazł się osobnik dotknięty istotnie temi wszystkimi chorobami, jakie rzekomo miał przejść Lenin, to osobnik taki byłby już dawno trupem. Lenin jednak żyje dotąd, co dowodzi, że choroby jego są widac zmyślone, a on sam cieszy się najlepszym zdrowiem).

Londyn (PAT) Tel. Comp. W tutejszych kołach rosyjskich potwierdzają, że jeżeli nie zajdzie jakiś niespodziewanie pomyślny zwrot w stanie zdrowia Lenina, wówczas należy uważać jego karierę polityczną za skończoną. Lenin jak twierdzą, **nie jest sparaliżowany, cierpi jednak na rozstrój nerwów,** któremu towarzyszy tak wielki zanik pamięci, że po pięciu minutach nie wie co się do niego mówiło.

Guv de Chantepleure.

120

Slub w aeroplanie

Przełożyła z francuskiego **Marya z Dzieduszyckich Komorowska.**

— 000 —

— Chodźmy stąd, — mówił, idąc z nią. — tutaj okropnie duszno... niepodobna oddychać.

Panna Albin spostrzegła przy dziennem świetle, że czoło przyjaciela jej przecina opatrunek. **Lecz uprzedził niespokojne jej pytanie.**

— Ach! to nic wielkiego... „Rabalem drzewo”. — **Jak się to mówi między lotnikami, czyli, że spadłem ze samolotem po raz pierwszy... i przecięłem sobie brew... to klasyczny wypadek lotnika!** Co się tyczy samej przygody, to nie była ona w najmniejszym związku z niedoskonałością konstrukcji motoru na srogość... A teraz mów miów prędko... cóż Amy?

Janka opowiadała wprawdzie o Amy, ale jakby ogólnikowo raczej, i metodą Wilhelma, to jest przytaczała same tylko fakty, nie komentując ich bynajmniej. Więc Amy zdrowa i jak zawsze miłutka jest i serdeczna... Bardzo się interesowała „okalaniami Francji”; często wspomina swojego druha i zajmuje ją to, co się z nim dzie-

je. Trochę się gniewa, że on nie ma zamiaru jej odwiedzić.

Malutka Amy, której bardzo podobne odbicie wylądowało się z wiadomości, którym się Wilhelm przysłuchiwał, ona była taką, na której życie, uśmiechy i lzy Janka patrzyła od miesiąca i tą właśnie także, jaką Wilhelm znał, więc przyjazną i miłą, a będącą rozpieszczoną dziewczynką w danych chwilach...

A Janka nie czuła w sobie dość odwagi na to, aby przejść do subtelniejszych wrażeń, które pomimo woli i faktów, nie całkowicie konkretnych, odbierała i zachowywała w swej duszy, a coby mogło przy pomocy cieniów i refleksów światła, dokładniej jeszcze obraz jej uwydatnić. Niespokojne jej jednak serce i w głębi duszy utajone uczucie sprzeciwiały się temu stanowczo, a sprzeciwiał się temu, wraz z niemi również także i rodzaj prawości, ogromnie, co prawda, skomplikowanej, lecz takiej, która jej w stosunku do Wilhelma nie pozwalała zdradzać duchowych cech, jakie odkryła, lub odgadła w małej Amy, dzięki tylko ufnej życzliwości, jaka zaparowała pomiędzy niemi.

Jakżeż zresztą mogły posiadać znaczenie nieuchwytnie te przypuszczenia?

Janka czuła jasno, że jest zmieszana i wahającą. Niedowierzała własnemu swemu sądowi. Żyjąc w bezpośredniej bliskości Amy, ocierając

się o tajemnice, które zdawało się jej ozasem, — zawierały w sobie słodkie jej, japońskie oczy i zagadkowy uśmiech na młodej jej twarzy, czyżby i sama również utraciła cokolwiek z pięknego swego moralnego zdrowia i ze swej silnej a dzielnej pogody ducha?

Wilhelm wyglądał tak, jak gdyby go był spotkał jakiś zawód, chociaż trudno było określić, co tego właściwie dowodziło. Zamilkł na chwilę, a milczenie przerwała Janka, pytając go. — czy się czuje zadowolony z ostatnich swych odkryć.

Na to ożywił się natychmiast.

— Ach! — zawołał — żyję wśród upojenia, zbliżającego się ku mnie zwycięstwa. Pomyśl tylko, Janko, wszystkie dokonane próby i osiągnięte rezultaty — teraz jeszcze i to okolenie Francji, także bezsprzecznie sukces! wskazują na to, że przyszłość lotnictwa w ścisłym pozostaje związku z odkryciem motoru... A motor ten, niesłychanie lekki, prawdziwe serce ptaka, które łagodnie pulsuje w przestworzach, jako w najodpowiedniejszym dlań żywiole, ten motor potężny, niezależny od atmosferycznych wpływów, motor, mogący iść w zapasy z każdą pogodą i z każdą burzą — pozwalający na wznoszenie się powyżej wszystkich szczytów górskich i na najwyższą równocześnie chyżość... ja go odkryłem... (Ciąg dalszy nastąpi).

— 000 —

Przyszłość szkolnictwa

w zachodniej Małopolsce.

Wystawa prac szkolnych. — Organizacja wycieczek. — Biblioteka profesorska Szkolnictwo na prowincyi.

(Wywiad z p. kuratorem Owińskim).

Kuratorium okręgu krakowskiego pragnie rozwiązać szereg kwestyj natury praktycznej, ale bardzo aktualnych. Urządza więc wystawę prac zbiorowych uczniów i profesorów, której otwarcie nastąpi w najbliższych dniach w I. szkole realnej i powszechnej szkole im. św. Floryana. Zwiedzający będą mogli przekonać się, ile wybitnych indywidualności w młodocianych swych uczniach posiada szkoła.

Ażeby na przyszłość móc dalej kontynuować taki system wychowania, przystąpiło kuratorium do zorganizowania kursów robót praktycznych dla nauczycieli i nauczycielek. Kursy te liczą około 50 członków.

Aby umożliwić praktyczną naukę geografii na szego kraju, organizuje kuratorium szereg wycieczek do Warszawy, Wilna, Poznania i t. p. Również pragnie kuratorium umożliwić jak najszerszym masom młodzieży szkolnej przyjazd do Krakowa. Tutaj nasuwają się pewne trudności, a mianowicie kwestya mieszkaniowa. Obecnie przybywa do Krakowa codziennie po kilka wycieczek szkolnych, zostają one porozmieszczane po budynkach szkolnych. Jednak taki system rozmieszczania napotyka na trudności natury technicznej. Dlatego więc postanowiło kuratorium wybudować specjalną gospodę, w której wszystkie wycieczki mogłyby znaleźć wygodne pomieszczenia.

Aby wycieczki miały fachowych przewodników, urlopowano kuratorium trzech nauczycieli. Datki na budowę domu młodzieży płyną dosyć obficie; na ten cel opodatkowali się dobrowolnie nauczyciele i dzieci, a nawet i urzędnicy ministerjalni.

Na dalszym planie ma kuratorium zorganizowanie wielkiej biblioteki dla profesorów w gmachu gimnazjum św. Anny. Biblioteka ta będzie liczyć około 300 tysięcy dzieł wyborowych o treści pedagogicznej, filozoficznej i t. d.

Co do stosunków na prowincyi oświadczył p. kurator Owiński, że systemy szkół jednoklasowych będą zupełnie zniesione i na ich miejsce będą wprowadzone dwuklasowe. Najsmutniej przedstawia się kwestya lokalów szkolnych. Również obecnie cała Małopolska będzie podzielona na okręgi trzykilometrowe, wskutek czego ilość szkół wzrośnie. Na budowę nowych budynków państwo daje 50 procent, a gmina 50 procent. Należy także wspomnieć o niedokończonych budynkach, jeszcze z czasów przedwojennych, których jest około 80.

Najprzód więc przystąpi kuratorium do wykończenia tych budynków.

Wywiad skończył p. kurator Owiński nadziejając, że prasa będzie częściej komunikować się z nim, aby najszersze warstwy ludności mogły się zaznajomić z planami i pracami kuratorium.

Walka o tytuł inżyniera.

Wywiad własny redakcji „Gonca Krakowskiego“

(1.) Jeszcze za czasów nieboszczki Austrii, zardm „wybuchła“ Polska, ogłoszone zostało rozporządzenie cesarskie dn. 14 marca 1917 r., ustalające uprawnienie do używania zawodowego tytułu inżyniera. Na mocy tej ustawy minister robót publicznych miał prawo pozwolić na używanie zawodowego tytułu „inżyniera“ absolwentom zawodowych szkół budowniczych, wyższych szkół przemysłowych, elektrotechnicznych, chemiczno-technicznych i t. d., jeżeli wykaza, że pracowali praktycznie przynajmniej przez lat osm i zajmują stanowisko kierujące albo samostanne w dziedzinie zawodów technicznych.

W myśl tego rozporządzenia w Polsce, będącej jeszcze pod zaborem austriackim i już potem w Polsce niepodległej kilkuset ludzi, absolwentów jedynej u nas wyższej szkoły przemysłowej krakowskiej otrzymało tytuł „inżyniera“, który stał się tytułem zawodowym, a nie naukowym.

Tymczasem w kwietniu b. r. powstał w ministerium W. i O. P. projekt ustawy, który ma być przedłożony Sejmowi, a który wnosi, że tytuł inżyniera ma być stopniem naukowym, nabywanym w szkołach akademickich i wydziałach technicznych w myśl art. 95 ustawy o szkołach akademickich z 13 lipca 1920 r. z ewentualnem oznaczeniem specjalności, zależnie od rodzaju wydziału akadem. jak n. p. inżynier-chemik, inżynier-rolnik i t. d. Wedle zatem tego projektu ustawy prawo do noszenia tytułu „inżyniera“ miałoby tylko absolwentów szkół politechnicznych, z wykluczeniem wychowanków najwyższych szkół przemysłowych.

Projekt tej ustawy wywołał łatwo zrozumiałe rozgorzalenie w świecie inżynierów z średniem wprowadzaniem wykształceniem, lecz z rozległą fachową praktyką, zajmujących odpowiedzialne stanowiska w dziedzinie przemysłowej. Krakowski „Związek techników“ stojąc na stanowisku, że tytuł „inżyniera“ nie jest naukowym, lecz zawodowym i że konstytucya nie pozwala odbierać praw raz nadanych, założył protest przeciw powyższemu projektowi, domagając się odroczenia uchwalenia projektu ustawy o tytule inżyniera do przyszłej kadencji i dalszego wykonania ustawy austr. z r. 1917. Związek techników domaga się dalej, by wszelkie ustawy były włączane z interesowanymi grupami, nie otrzymując zaś żadnej odpowiedzi na wszelkie wysyłane przez się memoryały, nie otrzymując też stałe zaproszenia na branie udziału w odnośnych ankietach, wysłał obecnie delegację do Warszawy w celu poparcia swych dezideratów.

— 000 —

Precz z panem radcą!

TYTUŁY DAWNO JUŻ SKASOWANO A MAŁO POLSKA WCIAŻ MA „PANÓW RADCÓW“.

Nowa ustawa o państwowej służbie cywilnej, która weszła w życie z dn. 1 kwietnia b. r., zastąpiła dawniej obowiązujące przepisy służbowe i ipso facto skasowała przywiązane do niektórych urzędów tytuły urzędnicze.

Tymczasem w Małopolsce są nie tylko tolerowane dawne tytuły urzędnicze, lecz nawet nominacje nowych urzędników odbywają się według dawnych przepisów i nomenklatury.

Naprzekąd istnieją jeszcze w Małopolsce asystenci, pomocnicy oficyałów, agenci, starsi radcowie i t. p.

Czas najwyższy, aby z chwilą wejścia w życie nowych przepisów o służbie państwowej nie tolerowano dawnych tytułów austriackich, gdyż pomijając stronę prawną, budzi to niesmak w szerszych warstwach społeczeństwa.

Sprawa dodatków drożyznianych dla emerytów.

DODATEK ZA ŻONĘ I DZIECI

Ministerstwo skarbu wyjaśnia, że o ile chodzi o uwzględnienie żony i ślubnych dzieci przy wymiarze dodatku drożyznianego emerytalnego funkcjonariuszom państwowym, uwzględniana być może przy zaliczaniu do poszczególnych grup ustalonych dla wymiaru tego dodatku, jedynie tylko żona, poślubiona przez funkcjonariusza przed jego przejściem na emeryturę, tudzież dzieci jego urodzone w małżeństwie, zawartem przed tą chwilą.

Jednakże z uwagi na stanowisko prawne dziecka, mającego się narodzić, nie należy czynić różnicy, czy dziecko urodziło się przed przejściem funkcjonariusza na emeryturę, czy też po przejściu.

Pobory za wyjazdy służbowe.

Ministerstwo kolei żelaznych po porozumieniu z min. skarbu ustaliło następującą wysokość ryczałtów za wyjazdy służbowe: w obrębie dyrekcji kolejowych w Poznaniu i Gdańsku: 1) dla starszych kontrolorów, kontrolorów technicznych, budowniczych 500 marek miesięcznie, 2) dla rewidorów (kontrolorów) biletów w pociągach — 600 marek miesięcznie wraz z odpowiednim uzupełnieniem według mnożnika, określonego dla miejscowości IV. klasy.

Uprzywilejowanie urzędników minist. spraw zagranicznych.

Pomimo istnienia jednej ustawy o uposażeniu urzędników państwowych i ogólnej ustawy o państwowej służbie cywilnej, nie we wszystkich ministerstwach są jednakowo traktowani urzędnicy pod względem materialnym.

Naprzekąd pod względem otrzymywania dyet z powodu wyjazdu urzędników na Górną Śląsk w sprawach służbowych istnieje różnica między urzędnikami ministerstwa spraw zagr. a innymi ministerstwami, gdyż urzędnicy min. spr. zagr. otrzymują dyety w większej wysokości.

W sprawach otrzymywania zaliczek na płace daje się zauważyć również uprzywilejowanie urzędników min. spr. zagr. w porównaniu z innymi funkcjonariuszami, ponieważ w wypadkach ubiegania się urzędników min. spr. zagr. o zaliczki w wysokości ponad płacę dwumiesięczną nie potrzebna jest zgoda min. skarbu gdy tymczasem zgoda taka jest wymagana, o ile o zaliczkę ubiegają się urzędnicy innych biur państwowych.

Niejednakowe traktowanie urzędników państwowych jest zjawiskiem wysoce niepożądanym i w sprawę tę powinny wglądać mierzalne czynniki i raz na zawsze położyć temu kres.

Wstrzymanie druku banknotów.

Druk banknotów polskich został od kilku tygodni całkowicie przerwany. Państwowe zakłady graficzne zajęły się obecnie wyłącznie drukiem banderoli, marek stempowych i innych papierów, przynoszących skarbowi znaczne korzyści.

Nareszcie więc prasa drukarska przestała być już źródłem naszych „dochodów“ państwowych.

Dochody skarbowe w styczniu.

Ministerium skarbu komunikuje: Wpływ skarbowe z danin publicznych wynosiły w styczniu b. r. razem kwotę 12.839.5 milionów marek, w tym podatki bezpośrednie dały 1.455.8 milionów, podatki pośrednie 3.821.9 milionów, cło 1.907.9 milionów, monopole 3.501.1 milionów, opłaty (należytości) 1.043.8 milionów. Opłaty wywzowe od produktów naftowych 300.0 milionów marek.

O czytelne podpisywanie pism urzędowych.

NOWE ROZPORZĄDZENIE.

Bardzo często zdarzają się wypadki podpisywania przez kierowników biur państwowych pism urzędowych w sposób nieczytelny, wobec czego w razie konieczności podania do wiadomości publicznej lub innego urzędu takiego pisma robiona jest na końcu adnotacya: „podpis nieczytelny“.

Prezydium Rady ministrów, wychodząc z założenia, że powaga organów urzędowych wymaga, aby pod wszelkimi emuncyacyami urzędowymi, podawanymi do wiadomości drogą prądruku, umieszczone było nazwisko urzędnika podpisującego akt oryginalny, zwróciło się do ministrów poszczególnych z prośbą o wydanie odpowiednich zarządzeń, któreby zapobiegły podpisywaniu pism urzędowych w sposób nieczytelny.

Ochrona lokatorów na kresach wschodnich

ROZCIĄNIĘCIE USTAWY NA WOJEWÓDZTWA WSCHODNIE.

Nierozumne stosunki mieszkaniowe dają się odczuwać we wszystkich dzielnicach państwa polskiego, nie wyłączając kresów wschodnich.

Istniejąca ustawa o ochronie lokatorów, pomimo wielu stron ujemnych, zabezpiecza do pewnego stopnia prawa lokatorów przed wyzyskiem właścicieli domów i wszelkiego rodzaju hyen mieszkaniowych. Takiego zabezpieczenia swych praw nie posiadali jeszcze obywatele kresowi, dlatego też stosunki mieszkaniowe na kresach pozostawiały wiele do życzenia.

Rząd polski, nie chcąc tolerować takiego stanu rzeczy, wydał ostatnio zarządzenie w sprawie rozciągnięcia na województwa kresowe: nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty biłostocki, grodzieński i wołkowski woj. biłostockiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku o ochronie lokatorów.

Obrót pocztowy w polskiej części G. Śląska.

RUCH POCZTOWY NA G. ŚLASKU OBOWIĄZUJE WEDŁUG NIEMIECKICH PRZEPISÓW POCZTOWYCH.

Duch pocztowy w obrocie wewnętrznym (między urzędami pocztowymi polskiej części Górnego Śląska, jak również z tych urzędów do urzędów pocztowych w innych dzielnicach Polski, odbywać się będzie na zasadzie obowiązujących obecnie na polskim Górnym Śląsku niemieckich przepisów pocztowych z dn. 22 grudnia 1921 r. (Postordnung).

Ruch z urzędów pocztowych Rzeczypospolitej do urzędów pocztowych polskiego Górnego Śląska odbywać się będzie na podstawie obowiązujących w Rzeczypospolitej przepisów pocztowych. O ile w urzędach pocztowych b. dzielnicy austriackiej lub pruskiej obowiązują jeszcze pewne austriackie lub niemieckie przepisy pocztowe, winny być one stosowane również w obrocie z polskim G. Śląskiem.

Przesyłki pocztowe, nadawane na polskim Górnym Śląsku mają podlegać zarówno w obrocie wewnętrznym, jak i w stosunku do innych dzielnic Polski, oraz wolnego miasta Gdańska, niemieckim przepisom pocztowym z dn. 22-go grudnia 1921 r. i winny być opłacane według taryfy polskiej odrębnej polskimi znaczkami pocztowymi w walucie niemieckiej. Przesyłki zaś pocztowe, nadawane w reszcie Polski do Górnego Śląska mają być opłacane według obowiązującej polskiej wewnętrznej taryfy pocztowej znaczkami pocztowymi w walucie polskiej.

O budowę nowych dróg na Spiszu i Orawie.

Rada ministrów, opierając się na ustawie z d. 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy należącym do Rzeczypospolitej Polskiej wydała rozporządzenie o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów na tym obszarze.

Rozporządzenie weszło w życie z d. 8 czerwca r. b. Wykonanie rozporządzenia powierzono ministrowi robót publicznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Wyniki spisu ludności.

Wkrótce ukażą się w publikacji wyniki przeprowadzonego w roku zeszłym spisu ludności. Nie będzie to jednak całokształt danych statystycznych o państwie, lecz tymczasowe wyniki odnośnie do danych cyfrowych co do płci narodowości (tylko polskiej i niepolskiej) i niektórych danych gospodarczych.

Francuzi chcą zakupić tereny naftowe w Słobodzie rungurskiej.

Wskutek korzystnej opinii geologów zagranicznych o prawdopodobieństwie istnienia pokładów głębokiej ropy w Słobodzie rungurskiej we wschodniej Małopolsce, firmy francuskie starają się o nabycie terenów tamże, celem natychmiastowego wszczęcia głębokich wierceń. Znamienne jest, że przedmiotem pertraktacji o kupno są nie tereny, gdzie była płytka, lecz tereny, na których nie było dotychczas żadnych wierceń lub tylko wiercenia płytkie.

Akademia eksportowa we Lwowie.

Komitet organizacyjny dla założenia Akademii Eksportowej we Lwowie, ukończył już prace przygotowawcze i wszedł w tej sprawie w kontakt z Ministerstwem wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Szkoła będzie nosić nazwę: „Wyższa szkoła dla handlu zagranicznego we Lwowie” i zostanie prawdopodobnie otwarta z dniem 1 października br. Rektorat tymczasowy szkoły Izba handlowa i przemysłowa powierzyła radcy Antoniemu Pawłowskiemu, który udzielać będzie wszelkich informacji, odnoszących się do zakładu w gmachu szkoły przy ul. Bouvarda l. 5 (Instytut technologiczny).

Przewóz tytoniu i sacharyny.

Dyrektor II departamentu minist. poczty, p. Moszczeński i dyrektor departamentu w min. kolei, p. Michalski, na zapytanie co do nowego

Ukraińcy we wsch. Małopolsce przygotowują nowe rozruchy.

NOCNE ĆWICZENIA UZBROJONYCH UKRAIŃCÓW. — GROZA NOWYCH ZAMIESZEK.

Niżej podane wiadomości dochodzą tuż po raz ze wschodniej Małopolski. Co parę dni czytamy o powtarzających się tajemniczych pożarach, to znów zamachach i napadach na posterunki żandarmerji lub wojska. Postaw Petruszewiczów, Trylowskich, Kostków Lewickich wydaje powoli swoje krwawe plony. Zdolano stwierdzić, że po wsiach nocami ćwiczą się jakieś

UZBROJONE SZAJKI UKRAIŃSKIE

których celem ma być później napadanie na polskie posterunki.

I tak n. p. w gminie Meducha pod Stanisławowem żandarmerja wojskowa stwierdziła niezbicie, że w nocy na 10 h. m. na polach okolicznych jakaś uzbrojona banda odbywała regularne nocne ćwiczenia wojskowe.

Gdy jeden z mieszkańców tej wsi niejaki Józef Czachowicz, lat 21, wyszedł krytycznej nocy w pole, aby pilnować swej łąki, schwytany został przez „patrol” złożoną z kilku uzbrojonych w karabiny i umundurowanych ludzi. Jedynie dzięki temu że schwytany udął, że jest Rusinem, co musiał potwierdzić przeguganiem się, nie został jak mu to później powiedziano, zamordowanym, lecz sprowadzonym do „obozu”, gdzie po przesłuchaniu związano go drutem, położono twarzą do ziemi i zakazano podnosić się i rozglądać aż rano. Mimo to dojrzeć mógł Czachowicz, że w „obozie” i w pobliżu odbywały się

REGULARNE ĆWICZENIA POŁOWE,

kopano rowy strzeleckie i t. p. Zauważył on dalej, że na ziemi leżały 2 skrzynki amunicji, obok stał karabin maszynowy, przykryty częściowo

placiką (lufa była widoczna). Członkowie tej bandy w liczbie kilkunastu byli umundurowani, reszta w cywilnych — ale nie cywilnych — ubraniach. Mundury były podobne do munduru policji państwowej, czapki płaskie ciemne, wyłogi niebieskie. Posiadali dobry ekwipunek, między innymi torby orzy boku, jak polni w państwową. Uzbrojeni byli w karabiny austriackie, ładownice były pruskie. Ćwiczące na nogach zielone. Wszystkie te fakty stwierdzone zostały następnie przez organa żandarmerji wojskowej i znaleziono w odnośnych miejscach skopaną ziemię, wytłuczone żoźe. Ślady od podstawki do karabinu maszynowego. Nad ranem banda odeszła. Część jej widział również stróż nocny Ignacy Słobodzian. Stwierdzono również że

W OKOLICY STANISŁAWOWA GRASUJĄ OD DŁUZZESZEGO JUŻ CZASU TAKIE ODZIAŁY.

dochodzące dość poważnych rozmiarów. Są one uzbrojone i jednolicie umundurowane, noszą m. in. „pasy koalicyjne” jak oficerowie polscy.

Nad wschodnią Małopolską, zroszoną tyle razy już krwią polską, zawisły znów ciężkie chmury. Budzi się niesyty krwi hajdamaka i ostrzy noże...

Obowiązkiem naszych władz na południowo-wschodnich naszych kresach jest jaknajmniej śledzenie i tupienie tego rodzaju ruchów ukraińskich, gdyż najmniejsza ospałość czy lekomyślność może w przyszłości odbić się krwawo na naszych rodakach i kosztować wiele nowej krwi polskiej..

porządku w przewożeniu tytoniu i sacharyny udzieliłi informacji następujących:

Sacharyny nie wolno obecnie przewozić pocztą bez specjalnego pozwolenia ministerstwa skarbu. Tytoniu i wyrobów tytoniowych nie wolno też przewozić bez specjalnego zezwolenia, ale tylko z jednej części państwa do drugiej. Części te dzieli się na b. Kongresówkę, Wielkopolskę, Małopolskę, Kresy i Wileńszczyznę. Wyjątek stanowią miasta: Radom, Lublin i Łódź, dokąd również nie wolno przywozić bez pozwolenia z jakiegokolwiek innych miejscowości.

Proces Fedaka i tow.

Onegdaj zgłosili się u sędziego śledczego obroncy Fedaka i tow. i oświadczyli, że nie mogą przyjąć aktu oskarżenia i muszą wnieść sprzeciw. wobec tego akt oskarżenia stał się nieprawomocny i rozprawa nie będzie mogła już odbyć się w czerwcu. Ponieważ w lipcu rozpoczynają się ferie sądowe, sprawę Fedaka i tow. rozprawywać będzie zwyczajna kadencja sądu przysięgłych, rozpoczynająca się we wrześniu.

Grasowanie band litewskich.

Wilno. (AW). Dnia 14 bm. o godz. 11 wieczór do majątku Koziełzyn, leżącego w powiecie Święciany wpadł oddział partyzantów litewskich, liczący 30 ludzi uzbrojonych w karabiny i granaty ręczne. Ubezładniono stróżów nocnych i uprowadzono 12 koni pasących się w pobliżu dworu. Pościg pozostał bez rezultatu.

Czerwony terror w Kamieńcu Podolskim.

MASOWE EGZEKUCYE.

Bolszewickie władze w ostatnich czasach zwiększyły znacznie krwawy terror w pasie pogranicznym. Niedawno temu władze bolszewickie w Kamieńcu Podolskim wykryły rzekomy nowy spiszek oraz jakąś tajną petlirowską organizację powstańczą. Cała ta konspiracyjna organizacja grupowała się dokoła ukraińskiego uniwersytetu w Kamieńcu Podolskim. Bolszewicy aresztowali 140 osób, prawie samych studentów, jako rzekomo należących do tej organizacji, których przewieziono do Winnicy. W dwa dni później 22 z nich rozstrzelano. Ten sam los czeka i resztę więźniów. Tak rządzą „demokratycznie” krwawo carzy firosi.

Bolszewicy niezadowoleni z komunizmu polskiego.

Na posiedzeniu polskiej sekcji „Kominternu” w Moskwie z udziałem najgłośniejszych bolszewików polskich, jak Dzierżyński, Marchlewski i inni, mówiąc o ruchu komunistycznym w Polsce, sprawozdawca Antononin stwierdził, że włościanie i większa część ludności tego wrogo usposobiona do partii komunistycznej.

Największe szkody komunistom w Polsce, zdaniem Antononina, wyrządza doskonale zorganizowana polska policja tajna. Posiada ona wielu wytrawnych agentów, których trudno jest unieszkodliwić.

W państwie trylionów.

(1.) Z Kijowa donoszą: Według oszacowania rosyjskiego banku państwowego moneta papierowa, będąca w obiegu w Ukrainie wynosi 15—16 trylionów rubli. Mimo tej profuzji pieniędzy panuje brak środków płatniczych. Rząd ukraiński rozpiął powszechny podatek z którego spodziewany jest dochód 7 trylionów. Zarządzenie to ma spowodować podniesienie się kursu rubla.

Nowy sensacyjny proces w Moskwie.

ORGANIZACJA ANTYSOWIECKA URZĘDNIKÓW.

(1.) W tych dniach rozpocznie się w Moskwie nowy sensacyjny proces urzędników wielkiego towarzystwa naftowego Nobel. Stoją oni mianowicie pod zarzutem, iż za pomocą jednego z dyrektorów firmy, p. Gustawa Nobla, stworzyli organizację, mającą na celu obalenie rządu sowieckiego, względnie w razie nie udania się tego zamiaru, zniszczenia w danej chwili całego rosyjskiego przemysłu naftowego.

Akt oskarżenia stwierdza, że znaczne sumy zostały na ten cel pitekazane oskarżonym przez Gustawa Nobla, znajdującego się podówczas w Finlandyi.

Watykan interweniował na korzyść patriarchy Tichona

(1.) „Osservatore Romano” ogłasza w związku ze sprawą patriarchy Tichona, ważne dokumenty, stwierdzające, że Stolica Apostolska interesowała się losami Tichona; pismo to ogłasza m. i. list Czieczelina, datowany z Santa-Margherita 17

maja b. r. i zapewniający Watykan, że patriarchy Tichon nie jest więziony, tylko że został zadenuncjowany władzom sprawiedliwości. Z drugiej strony wobec zarządzeń, przedsięwziętych przez władze sowieckie przeciwko Tichonomu

wi, duchownemu Ciaplakowi i dziewięciu innym duchowym prawosławnym kardynał Gaspari zwrócił się telegraficznie do Lenina 7 b. m. z prośbą o wstrzymanie zarządzeń.

Zaden włościanin z osobna nie złożył dotychczas swej cegiełki na Wawelu, a jedynie 3 gminy wiejskie zbiorowo (wśród nich Wola Justowska pod Krakowem) dały dowód że sprawa polskiej kultury jest im równie droga, jak i oświeconemu społeczeństwu.

Podobnym zrozumieniem cieszy się sprawa Wawelu w krakowskim magistracie, który nie tylko że zupełnie nie interesuje się „tem wszystkim”, nie tylko nie postara się o przysposobienie jakiegoś przyzwoitego poniesienia dla tych setek pielgrzymów dążących niemal bez przerwy do Krakowa celem zwiedzenia tego polskiego Watykanu — ale przeciwnie nakłada na Komitet Odbudowy wielkie ciężary — właściwie bezpodstawnie.

Ostatnio naprzykład za wpuszczenie do miejskiego kanału w ul. Podzamcze ścieku biegnącego drogą na dół od głównej bramy zamkowej, zarząd budownictwa wystawił rachunek — tylko 300.000. Umotywowano za to żądanie tem, że obliczenie następuje proporcjonalnie do zabudowanej parceli. W tym zaś wypadku za „parcelę” tę musi się przyjąć — całą górę wawelską opasaną — murem obronnym.

Naturalnie, że o współpracy z magistratem, w którym pojęcia interesu miasta a interesu narodowego tak się kojarzą — nie może być nawet mowy. Mimo jednak tego abdyryzmu rodzinnego, mimo tego rzucania głazów pod nogi ludziom dobrej woli, wielkie dzieło zbliża się do końca.

Z lasu opadających rusztowań wylania się majestatyczny świadek górnej przeszłości, ongiś najpotężniejszego narodu Północy, powstaje niemal z gruzów sławny Zamek Wawelski, kolebka i grób wielkich Jagiellonów, murowany dokument dawnej potęgi i chwały.

Dziś już najpoważniejsi znawcy godzą się na jedno, że niema na świecie drugiej budowli, która by dorównywała naszemu Wawelowi. Nawet Watykan, ta perła włoskich pałaców, nie może równać się pod żadnym względem z tą świetnością zachowanej wielkiej sztuki architektonicznej, jaka jasnieje z dostojnych murów i baszt Wawelu.

To też ci, którzy po nas przyjdą, będą mogli być słusznie dumni z dzieła dawno imioniej przeszłości, jak również z ofiarności tego społeczeństwa, które w czasach największych przesilen nie szczędziło osobistych poświęceń, aby wielki spadek odziedziczony po dziadach od zgładzi uratować i w odnowionej królewskiej szacie przekazać go przyszłemu pokoleniom.

P. Ryśkiewicz.

Odnowa Zamku na Wawelu.

II.

GÓRNA CZĘŚĆ ZAMKU. — PRZYODZABIANIE 40 SAL. — ZAPISY. — ZA 5 LAT WYKOŃCZENIE ARCHITEKTONIKI. — KOSZTA ODNAWIANIA. — PIERWSZA „CEGIELKA”. — MAŁOPOLSKA I WARSZAWA, POZNAŃSKIE I CHŁOPI. — KRAKOWSKI MAGISTRAT WOBEC ODBUDOWY.

Równocześnie odnawiano górne części Zamku. Obecnie ukończono już fasady kuchni królewskich, jak również na wykończeniu są fasady gotyckiej części Zamku ze słynną „Kuchnią Stopką”.

W roku bieżącym zostanie też cała historyczna część z wyjątkiem „Wieżi senatorskiej” i z wyjątkiem wnętrza przyprowadzona architektonicznie do pierwotnego stanu.

Według zamiarów, w historycznej części Zamku na przyziemiu i na pierwszym piętrze w salach, które szczęśliwie zachowały swój stary wygląd, będą urządzone wnętrza w rodzaju historyczno-mieszkaniowym. Sal tych jest 40. Ściany obwieszane zostaną arrasami, odebranymi ze sowieckiej Rosyi, jako to z Gieczyny i Ernitażu. Dziewiętnaście tych bezcewnych tkanin (największych) jest już w Krakowie, reszta ma wkrótce nadejść. Również i część owych głów, w liczbie 26, po powrocie z muzeów rosyjskich znajduje się już w pracowniach artystycznych na Wawelu.

Kierownictwo odnowy nie czekając na zwroty przez żywoity wrocie zarbowanych swego czasu skarbow sztuki stosowanej i rękodzielniczej — zakupuje antyczne meble o wysokiej wartości artystycznej, przeważnie po klasztorach i kościołach, gdzie często w jakiejś zakrytych czy refektarzu znajduje się cenny zabytek z XV czy XVI wieku.

Prócz tego przedmioty płyną hojnie droga zapisów — mylnie jednak często przez patryotycznych ofiarodawców przeznaczane „dla Muzeum Narodowego na Wawelu”. Muzeum takiego na Wawelu niema i nie będzie, a jest „Zamek królewski” i z takim też przeznaczeniem zapisy należą skutecznie. Mylnie zapisy utrudniają bardzo odebranie tych przedmiotów.

Drugie piętro Zamku będzie miało po odnowieniu wygląd również pierwotny, a więc reprezentacyjny. Całość zaś, wykończona architektonicznie, gdyby prace postępowały z dotychczasową szybkością, oddana zostanie państwu w roku 1927. Artystyczne ozdobienie wnętrza należeć będzie już do artystów, którzy prawdopodobnie staną zgodnie w swoim czasie do twórczych zawodów.

W najbliższych dwu latach usiłuje kierownictwo założyć ogrzewanie centralne, którego koszt, według dzisiejszych obliczeń wynosić będą około 100 milionów marek polskich.

Dziś każdy dzień odnawiania Zamku kosztuje ćwierć miliona marek i to robotnicza razem z materiałem, aczkolwiek sił zajętych przy pracy jest stosunkowo niewiele, mianowicie 120 robotników dziennych, 19 kamieniarzy, 29 murarzy i jeden rysownik.

Podobać można tym kosztem jedynie dzięki niesłychanej ofiarności społeczeństwa. Pierwotnie w latach 1905—1918 pieniądze potrzebne przeznaczał galicyjski Wydział krajowy, który ogółem na odbudowę wypłacił 170 tys. koron. Do tego należy jeszcze doliczyć 100 tys. koron, złożone przez cesarza Franciszka na tenże cel. Skutkiem dobrych chęci, ale nieprzewidujących dyr. Handla, nie pobrano z Wydziału krajowego 600 tys. koron, i te „zaoszczędzone” sumy — naturalnie przypadły. Od r. 1918—1921 fundusze na odbudowę Zamku czerpano ze wstępów, dopiero rząd polski, po przejściu Wawelu, przeznaczył na dalsze odnawianie na rok 1921-szy 7 mil. marek. W tym jednak roku minister taką samą sumę, przeznaczoną na tenże cel, skreślił, tłumacząc to tem, że ofiarności społeczeństwa wystarcza zupełnie.

I słusznie zauważył minister skarbu. Lecz z drugiej strony, gdyby rzeczywiście społeczeństwo nie przyjęło na siebie tego chlubnego obowiązku, odbudowa zamku zatrzymałaby się może na długie lata, zanim skarb polski byłby zdolny bez uszczerbku ponieść te ogromne koszty, które w miarę wzrastania ogólnej drożyzny dochodzą zawrotnej wysokości.

Pobudził do ofiarności znakomicie, a raczej zorganizował ją w pewien system szczęśliwy pomysł rektora Szyszko-Bohusza. 21 lutego ub. r.

otrzymało kierownictwo odbudowy zamku — za pośrednictwem p. Stojowskiej z N. Jorku pewną kwotę dolarów złożonych na jej ręce przez nieznanych dwóch Amerykanów na restaurację Wawelu. Po przeliczeniu dolarów okazało się, że każdy z owych amerykańskich ofiarodawców złożył po 30 tys. mk., co dało popoh kierownictwu do otwarcia składek sposobem t. zw. cegiełek, z których każda miała kosztować wymienioną wyżej sumę. Owym nieznanym nowojorkowcom wyznaczono bez ich wiedzy dwie pierwsze cegiełki.

Nie czekano długo na odezw apelu do ofiarności społeczeństwa. Trzecią z rzędu, a właściwie pierwszą „cegiełką” jako taką ufundowała p. Strażycowa, właścicielka Karczmiś w Lubelskiem. Początek był szczęśliwy. Popłynęły hojnie składki na dokończenie wiekopomnego dzieła. Od owej chwili około 2800 cegiełek złożono już na ołtarzu wspólnej sprawy.

Nie od rzeczy będzie nadmienić, że z dzielnic najofiarniejszą okazała się tu najbiedniejsza Małopolska, najmniej zaś zainteresowała się sprawą Wawelu najbogatsze poznańskie, skąd dotychczas zaledwie pięć cegiełek (i to z kół ziemiańskich wpłynęło) ufundowano. Na czele miast kroczy ofiarna Warszawa, zaś z pośród społeczeństwa najwięcej zainteresowania i przejęcia się Wawelem okazuje Policja Państwowa, następnie wojsko, a wreszcie różne koła urzędnicze, składając owe datki zbiorowo. Z pośród szkół najruchliwsze okazały się szkoły pomorskie a to dzięki żywej inicjatywie tamtejszego nauczycielstwa, pochodzącego przeważnie z Małopolski. Z emigracji płyną również hojne ofiary, głównie z Brazylii, a to dzięki pracującym tamże Misyjonarzom z Krakowa.

Chłopi natomiast odpowiedzieli niestety na apel Komitetu Odbudowy Wawelu obojętnością.

Tajna jaskinia gry hazardowej we Wilnie.

Wykrycie domu gry w klubie białoruskim. — Zasadzka i schwytywanie na gorącym uczynku.

W tych dniach wykryto w Wilnie tajną jaskinię gry w klubie białoruskim, przy ul. Biskupiej. Już od dawna krążyły po mieście wieści o hazardowych grach, uprawianych potajemnie w powyższym klubie, wszystkie jednak próby policji aby schwytać graczy na gorącym uczynku, nie dały dotychczas pozytywnych rezultatów.

Dopiero onegdaj około godziny 2 w nocy otoczono policją ów trzypiętrowy budynek, postanawiając za wszelką cenę dostać się niespostrzeżenie do sali klubowej, mieszczącej się na III-em piętrze.

W tym celu dwaj policyjanci

PO SZNURZE, PRZYWIĄZANYM DO KOMINA poczęli z dachu opuszczać się na balkon III-go piętra, przylegający do sali klubowej, lecz drzwi balkonowe zastały zamknięte na klucz. Widać było jednak przez nie część towarzystwa, zabawiającego się grą karcianą. Wtem jeden z uczestników zabawy, spostrzegłszy przez szybę niespodziewanych gości, w uniformach policyjnych, z okrzykiem rzucił się do drzwi balkonowe, a podążymując je ramieniem, pragnął tym sposobem umożliwić graczom ucieczkę. Tymczasem policyjanci, dawszy sygnał ukrytym w ogrodzie policji, pró-

bowali sami wylamać drzwi do środka. Wkrótce pod naporem silnych mięśni, drzwi z trzaskiem ustąpiły, przyczem jeden z przodowników okaleczył się dotkliwie szklą m rozbitą szyby, a brocząc krwią, gwałt przeciął arterię u lewej ręki, w prawej zaś, trzymając rewolwer, wdarł się do wnętrza sali, na czele aspiranta Żegoty, który krzyknawszy:

„RĘCE DO GÓRY!”

zmusił ostupiałych graczy do posłuszeństwa. Po chwili jednak, ochłonawszy z przerażenia, rzucili się gracze do ucieczki, lecz zaalarmowana sygnalem policja, okrążyła dom i na schodach zastąpiła drogę uciekającym i wszystkich schwytała. Po skonfiskowaniu kart oraz przyrządów do gry hazardowej, przystąpiono do spisania protokołu, oraz sprawdzenia dokumentów osobistych. Graczami byli przeważnie właściciele domów, kupcy, inspicjenci teatralni i t. d. Należy zaznaczyć, że klub ten, w którym robiono milionowe obroty, zorganizowany był rzekomo przez Grzegorza Kuźmińskiego, b. pułkownika artylerji rosyjskiej, na którego korzyść szło 10 procent z każdej bitej karty.

K
I
N
O

Od piątku 23-go do wtorku 27-go czerwca 1922 r.

HONOR CZY SUMIENIE

(wznawienie)

Wytworny dramat salonowy włoski w 6 ciałach. W głównej roli imponująca VITO SINA LEPANTO.

KRAKÓW — ULICA ŚW. GERTRUDY L. 5 — KRAKÓW

W
A
N
D
A

Potrzebna panna umiejąca błęgie szyc na maszynie do płaszczy robotniczych. Zgłoszenia Krakowska 29, II. p. 4084

Zniszczone wałki do maszyn do pisania oraz wszelkie wałki gumowe i ebonitowe do celów przemysłow. przyjmuje do galwanizowania nową gumą lub ebonitem. Również przyjmuje zamówienia na nowe wałki według podanych wzorów lub modeli. **Biuro handlowo-przemysłowe dla wyrobów metalowych** N. Szymański, Kraków, Mostowa 12. 4085

Na porost włosów

niezawodny środek **Brylantyna złotowo-topolowa „AGATOS”**. Przeciw piegom i planom **Kram czterochłowa-kamforowy**. Próbny słoik bezpłatnie za nadesłaniem 200 Mkp. na opakowanie i porto wysła **Wytwórnia chemiczna „Agatos”**, Kraków, Jana 11. 6022

Broszka zgubiona, po udowodnieniu prawa własności, jest do odebrania w **Drukarni Ludowej**, ul. Dunajewskiego 5, oficyny na lewo I. p. między godz. 8—9 wieczór.

Zamianie 2 pokoje, przedpokój i kuchnię, na 1 pokój z kuchnią względnie bez kuchni, lecz z komfortem. Zgłoszenia do **Admin. „Gonca”** pod „Czysty interes”. 6012

Majątki

ziemskie, gospodarstwa duże i małe, z kompletn. inwentarz. żywym i martwym, domy, wille, interesu handl.-przemysłowe z rąk niemieckich tanio do nabycia posiada 9907

Biuro ogłosz. „Reklama” Tezow (Pomorze), Dworcowa 1, telefon 94.

Młyn wodny

z 12 morgami pola na Śląsku Cieszyńskim do sprzedania. Wiadomość udzieli **K. Firuzek**, Skoczów, ulica Bielska 3. I. p. 4039

Ukończona maturzystka szuka miejsca praktykantki w aptece gdziekolwiek. Zgłoszenia listowne pod „Apteka” do **Adminstr. „Gonca Krak.”** Kraków, Dunajewskiego 7.

Panny absolwentki kursu korespondencyjnego do wyrobów galanterijnych i szycia zostaną zaraz przyjęte, oraz **chłopiec** do posyłek w wieku 15—18 lat. Zgłoszenia: **Rizy R.**, Kraków, Rakowicka 33. 9981

Czyszczenie okien, posadzek wiórowanie, zapuszczanie i froterowanie tychże w biurach, sklepach, mieszkaniach wykonuje **Zakład czyszczenia „Artur”**, ul. Gołębia I. 8, II piętro, oficyny. 4019

ROK ZAŁOŻENIA 1868.

ROK ZAŁOŻENIA 1868.

BRACIA BISKUPSCY A. S. w Kołomyi

Fabryka Maszyn i Odlewnia żelaza

Wyraabia **SIECZKARNE, MŁYŃKI DO ZBOŻA, PRASY i GNIOTOWNIKI DO OLEJU** i t. p. © Wykonuje urządzenia **MŁYNÓW, TARTAKÓW** i t. p. © Przyjmuje **DO REMONTU** wszelkie maszyny, motory parowe, benzynowe i ropne. © **PILNIKARNIA** przyjmuje zużyte pilniki do nasiekania. **ODLEWNIA** wykonuje wszelkie odlewy żelazne i metalowe. 9988

— CENNIKI I KOSZTORYSY NA ŻĄDANIE. —

Ważne dla wszystkich!

Otrzymałszy przedstawicielstwo kilku pierwszorzędnych i poważnych fabryk kołder i kap, a chcąc dać możność wszystkim zapoznania się z wyrobami takowych postanowiliśmy sprzedawać detalicznie po cenach hurtowych:

Kołdry tak zwane koce pluszowe o podkładzie czystej wełny, deseniowe, lekkie, puszyste i ciepłe o kolorach praktycznych nie podlegających zbrudzeniu, dadzą kołdry te latem pełne zadowolenie na wycieczkach i letniskach, zimą zaś niezrównane są do przykrycia się. Z powodu swych deseni i kolorów służą ozdobą w sypialni. Cena za sztukę wynosi mkp. 12.000, za parę 25.000. Takie same, lecz ciemne oraz bez deseni kosztują mkp. 6000 i 8000 za sztukę.

Posiadamy również pikowe kapy na łóżka w ślicznych kolorach i deseniach po mkp. 6000 za sztukę, para mkp. 11.500.

Za opakowanie i przesyłkę dolicza się mkp. 800 niezależnie od ilości sztuk.

Zamiejscowym klientom wysyła się pocztą bez zadatku za pobraniem, płaci się przy odbiorze zamówienia.

Adresować do **WARSZAWSKIEJ SPÓŁKI MANUFAKTUROWEJ w Warszawie, ul. Jasna Nr 18-20.** 4027

Unieważnia się zgubione dokumenty wojskowe wystawione przez **P. K. U. Tarnów** na nazwisko **Jan Duda**. 4089

Zgubione papiery wojskowe na nazwisko **Aleksander Wojciechowski**, **P. K. U. Kraków**, unieważniam. 4076

Zgubiono tymczas. zaświadczenie demobilizac. **Struzika Stanisława**, Zawada, p. Dębica, które unieważnia się. 4081

Erazmus Jan, Zassów, zgubił dokumenta wojskowe, kartę zwolnienia, prawdopodobnie w **Radomyślu** wielkim. Uprasza o zwrot takowych. 6082

Zgubiono zaświadczenie demobilizacyjne na nazwisko **Migas Bronisław**, ur. 1898 r. w **Skawicy p. Myślenice**, które unieważniam. 4075

Unieważniam zgubioną kartę demobilizacyjną wydaną przez **2° p. krakowski** na nazwisko **Władysława Grzybka**. 4071

Zgubiono dokumenta wojskowe na nazwisko **Eliasz Fichtenwalda** z **Jarostawia** unieważniam. 4074

Skradziono zaśw. adzezenie demobilizacyjne na nazwisko **Rajca Michał**, ur. 1895, które unieważnia się. 9994

Do dziecka 9-miesięcznego potrzebna lepsza panna, najchętniej Niemka, z dobrimi poleceniami. Zgłoszenia w magazynie jubilerskim, **Grodzka 29**, między 3—4. 4012

Towarzystwo Handlowe „Bracia Rolnicy” S. A. w Krakowie.

BILANS

za czas od 1/4 do 31/12 1921 r.

STAN CZYNNY			STAN BIERNY		
Gotówka	1,782 242	72	Kapitał akcyjny	10,000 000	—
Towary	18,526 061	50	Wierzyciele	10,575 726	12
Dłużnicy	7,229 380	39	Bank	13,258 549	62
P. K. O.	6 899	50	Czysty zysk	2,090 538	60
Udział w fabryce „FAT”	4,454 904	20			
Ruchomości i przejęte uprawnień	2,766 546	24			
Koszta organizacyjne	934 203	79			
Sumy przechodnie	224 576	—			
	35,924 814	34		5 924 811	34

Rachunek zysków i strat
za czas od 1/4 do 31/12 1921 r.

STRATY			ZYSKI		
Koszta adm. i handl.	6 832 508	25	Towary	9,696 819	81
Odsetki bankowe	796 056	24	Prowizye	411 457	33
Amortyzacja ruchom. przejętych uprawnień i kosztów organizacyjnych	389 174	05			
Czysty zysk	2,090 538	60			
	10,108 277	14		10,108 277	14

Za zgodność z księgami: **Maurycy Tintpulwer.** Dyrekcya: **Eliasz Rolnicki, Maurycy Rolnicki.**

„RED STAR LINE”
(LINIA CZERWONEJ GWIAZDY)

BEZPOŚREDNIA POCZTOWA ŻEGLUGA PAROWA
ANTWERPIA—NEW-JORK—GDAŃSK—NEW-JORK—SZERBURG—NEW-JORK

Pasażerowie z Polski i Rosyi, którzy chcą wkrótce wyjechać do Ameryki i nie posiadają jeszcze zagranicznego paszportu, powinni wnieść podanie do swego Starostwa o wydanie im takowego i jednocześnie przynieść lub przysłać w liście poleconym do biura naszego

„RED STAR LINE”, **LWÓW, SYKSTUSKA 29** swe affidavit do przedania go do Urzędu Emigracyjnego. wyraźnie i czytelnie swoje imię i nazwisko i swój adres 4022

Pasażerom zaś, którzy już posiadają paszporty zagraniczne, wyślemy lub przesyłamy pocztą formularze niezbędne do otrzymania od konsulatu amerykańskiego numeru na wizę. Udzielamy wogóle bezpłatnie wszelkich informacji ustnie i pisemnie „Red Star Line”, **Lwów, Sykstuska 29.** — Uwaga. W naszym biurze pisze się bezpłatnie po angielsku listy i depeche do rodzin w Ameryce.